

UOHSX00626R9

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Brno: 11. června 2014

Č. j.: ÚOHS-R242/2013/VZ-12143/2014/310/BRy

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 8. 2013, doručeném dne 22. 8. 2013 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem –

- **Ředitelstvím silnic a dálnic ČR**, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S214/2013/VZ-15328/2013/521/JHn ze dne 14. 8. 2013, ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „**I/43 Štítý – most 43-072**“ na základě výzvy k podání nabídky v poptávkovém řízení ze dne 9. 3. 2011, ve kterém zadavatel dne 30. 5. 2011 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem – FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., IČ 25317628, se sídlem Mlýnská 68, 602 00 Brno a při zadávání veřejné zakázky „**I/43 Štítý – most 43-073**“ na základě výzvy k podání nabídky v poptávkovém řízení ze dne 3. 5. 2011, ve kterém zadavatel dne 30. 6. 2011 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem - FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., IČ 25317628, se sídlem Mlýnská 68, 602 00 Brno,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S214/2013/VZ-15328/2013/521/JHn ze dne 14. 8. 2013,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 18. 4. 2013 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem – Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 56, 145 05 Praha (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „I/43 Štítý – most 43-072“ (dále jen „**veřejná zakázka most 43-072**“) na základě výzvy k podání nabídky v poptávkovém řízení ze dne 9. 3. 2011, ve kterém zadavatel dne 30. 5. 2011 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem – FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., IČ 25317628, se sídlem Mlýnská 68, 602 00 Brno a při zadávání veřejné zakázky „I/43 Štítý – most 43-073“ (dále jen „**veřejná zakázka most 43-073**“) (společně dále jen „**veřejná zakázka**“) na základě výzvy k podání nabídky v poptávkovém řízení ze dne 3. 5. 2011, ve kterém zadavatel dne 30. 6. 2011 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem - FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., IČ 25317628, se sídlem Mlýnská 68, 602 00 Brno (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Za účastníka správního řízení zahájeného z moci úřední Úřad označil zadavatele.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

2. Úřad si na základě podnětu vyžádal od zadavatele dokumentaci k veřejným zakázkám. Předmětem veřejné zakázky most 43-072, zadávané jako veřejné zakázky malého rozsahu, byla realizace stavebních prací. Zadavatel výzvou ze dne 9. 3. 2011 oslovil 3 dodavatele k podání nabídky. Jako nejvhodnější zadavatel vyhodnotil nabídku vybraného uchazeče a dne 30. 5. 2011 s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na předmět veřejné zakázky za stanovenou cenu 5 852 557,14 Kč bez DPH. Lhůta pro dokončení stavebních prací byla sjednána v srpnu 2011, když tato byla následně dvěma dodatky posunuta do 30. 11. 2011. Předmětem veřejné zakázky most 43-073, zadávané jako veřejné zakázky malého rozsahu, byla realizace stavebních prací. Zadavatel výzvou ze dne 3. 5. 2011 oslovil 3 dodavatele k podání nabídky. Jako nejvhodnější zadavatel vyhodnotil nabídku vybraného uchazeče a dne 30. 6. 2011 s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na předmět veřejné zakázky za stanovenou cenu 5 759 324 Kč bez DPH. Lhůta pro dokončení stavebních prací byla sjednána v srpnu 2011, když tato byla následně dvěma dodatky posunuta do 30. 11. 2011.
3. Úřad získal pochybnosti, zda zadavatel porušil ust. § 13 odst. 3 zákona tím, že rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 zákona, a že nedodržel ust. § 21 zákona, když neprovedl zadávací řízení, a proto dne 18. 4. 2013 zahájil správní řízení z moci úřední ve věci spáchání správního deliktu.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 14. 8. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S214/2013/VZ-15328/2013/521/JHn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém výrokem I konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 zákona, v důsledku čehož porušil ust. § 21 zákona a neprovedl zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel smlouvy na plnění veřejných zakázek most 43-073 a 43-072. Zadavateli za výše specifikovaný delikt byla ve výroku II uložena pokuta ve výši 200 000 Kč.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel má právo vymezit předmět plnění veřejné zakázky podle vlastního uvážení, je však vždy povinen dodržet pravidlo zákazu dělení předmětu veřejné zakázky obsažené v ust. § 13 odst. 3 zákona, pokud by v důsledku toho došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 zákona.
6. Pro určení toho, zda jde o jednu veřejnou zakázku anebo o více veřejných zakázek, je rozhodující zejména věcná, místní a časová souvislost plnění, případně skutečnost, zda plnění tvoří jeden funkční celek. Úřad v této souvislosti odkázal na kritéria vymezená zejména v rozhodnutích Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2013 č. j. 62 Af 68/2011-50 a ze dne 2. 3. 2010 č. j. 62 Ca 72/2008-114 a v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2010 č. j. 2Afs 55/2010-173 a ze dne 26. 7. 2007 č. j. 2Afs 198/2006-69, přičemž uvedená judikatura rozlišuje kromě uvedených kritérií např. hledisko urbanistické nebo technologické.

7. Úřad v rozhodnutí hodnotí splnění výše stanovených kritérií s ohledem na skutkový stav rozhodovaného případu, když dospěl k závěru, že místní kritérium je splněno, neboť oba mosty spolu sousedí, což odpovídá splnění i urbanistického hlediska, neboť stavební práce na obou mostech probíhaly v tomtéž městě. Je splněné i hledisko funkční, když se v obou případech jedná o stejný druh stavebního objektu sloužícího především k pozemní automobilové dopravě, které jsou součástí téhož silničního tělesa. Z hlediska technologické souvislosti se jedná o opravu dvou mostů z důvodu jejich špatného technického stavu. Časová souvislost je také dána, neboť zadavatel odeslal výzvu na veřejnou zakázku most 43-072 dne 9. 3. 2011 a na veřejnou zakázku most 43-073 dne 3. 5. 2011, následně smlouvy na předmětné veřejné zakázky uzavřel dne 30. 5. 2011 a 30. 6. 2011 a oprava mostů měla dle uzavřených smluv proběhnout u obou do srpna 2011 a následně byla, rovněž u obou, tato doba prodloužena do 30. 11. 2011. S ohledem na posouzení uvedených kritérií dospěl Úřad k závěru, že se v daném případě jedná o jednu veřejnou zakázku.
8. Dále Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že zadavatel měl k dispozici informace o nutnosti oprav mostních konstrukcí s dostatečným předstihem, a to již od roku 2007 resp. od roku 2009, kdy byly provedeny hlavní prohlídky mostů s návrhem opatření provést celkovou opravu mostů do pěti let. Zadavatel tak měl možnost zadat veřejnou zakázku v některém se zákonem upravených druhů zadávacího řízení. Pokud tak neučinil pak postupoval v rozporu s ust. § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 zákona a uzavřel smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky s odkazem na ust. § 18 odst. 3 zákona ve spojení s ust. § 12 odst. 3 zákona, jako by se jednalo o veřejné zakázky malého rozsahu. Úřad uvedl, že rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že zadavatel uzavřel obě smlouvy s tímž vybraným uchazečem.
9. Při zjištění celkové předpokládané hodnoty Úřad vyšel z předpokládaných hodnot obou veřejných zakázek most 43-072 a most 43-073, když jejich součet činí 11 900 000 Kč bez DPH. Z hlediska finančního limitu stanoveného zákonem a prováděcím předpisem by tak zadavatel byl povinen při zadávání veřejné zakázky tuto zadat v otevřeném, užším nebo zjednodušeném podlimitním řízení. Postup zadavatele tedy mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel zadal veřejnou zakázku dle zákona mohl obdržet více nabídek.
10. Úřad tak dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
11. Z hlediska výše uložené pokuty Úřad uvedl, že zadavatel svým postupem narušil soutěžní prostředí, avšak přihlédl k tomu, že výzvami k podání nabídek oslovil celkem 3 dodavatele, přičemž nelze hovořit o tom, že by tak došlo k úplné eliminaci soutěžního prostředí, a ačkoliv by byl povinen vyzvat alespoň 5 dodavatelů, posoudil tuto skutečnost jakožto polehčující okolnost. Dále vzal v úvahu okolnost, že zadavatel měl delší dobu povědomost o nutnosti provedení oprav mostů a mohl se tedy pokusit situaci řešit v souladu se zákonem. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele, když po zvážení všech okolností případu uložil pokutu ve výši 200 000 Kč. K tomu uvedl, že nemohl rezignovat na represivní funkci pokuty, avšak akcentoval i její preventivní charakter.
12. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 14. 8. 2013.

III. Námitky rozkladu

13. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 21. 8. 2013 doručeným v zákonné lhůtě Úřadu dne 22. 8. 2013, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu.
14. Zadavatel v podaném rozkladu uvedl, že očekával, že Úřad bude ve věci postupovat obdobně jako v sedmi skutkově obdobných případech dříve, které skončili tím, že Úřad, na základě podnětu k prošetření, neshledal důvody pro zahájení řízení ex offa a tedy seznal, že k porušení zákona dojít nemohlo. Předpokládal tedy, že Úřad bude postupovat s ohledem na předvídatelnost rozhodování správního orgánu stejně. V rozkladu vyjmenoval případy, ve kterých bylo dříve rozhodnuto Úřadem, a to konkrétně tyto zakázky: 1) I/23 Telč průtah, vícepráce na objektu C 102-KOMUNIKACE km 0,749-17,796, 2) D11 1105/1 Chýšť –Osičky-oprava CB krytu vozovky a sesuvu svahů, 3) I/13 most. 13-003.1 – oprava říms, 4) I/48 oprava havarijních dilatačních uzávěrů, 5) R7-Praha-Knovíz, oprava – levá strana, 6) I/59 Karviná, most. ev. č. 59-008, dodatečné stavební práce, 7) D2-Oprava dilatačních závěrů mostu ev. č. D2-058.1 v km 60,471. Úřad tak dle zadavatele svým postupem porušil zásadu předvídatelnosti dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
15. Dále zadavatel uváděl, že Úřad porušil ust. § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), když nepřihlédl ke skutečnostem, které mu před zahájením řízení byly známy z jeho činnosti, nepřihlédl k ochraně veřejného zájmu, když řádně nevedl řízení tak, aby byla zajištěna práva zadavatele na vydání správního rozhodnutí a nezjišťoval i bez návrhu veškeré okolnosti svědčící ve prospěch zadavatele, když mu uložil povinnost k úhradě pokuty. Současně dle jeho názoru Úřad nepřihlédl ke všemu, co zadavatel ve věci uvedl ani ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu, když naopak uvedl, že se zadavatel ve věci nevyjádřil, což se nezakládá na pravdě.
16. Dle zadavatele Úřad dospěl k nesprávným skutkovým závěrům a nesprávně argumentoval ohledně nedovoleného rozdělení předmětu veřejné zakázky. Zadavatel uvádí, že z hlediska zkoumaných zakázek nejde o plnění, které by bylo obdobné či totožné a ani se nejedná o plnění, které by spolu úzce souviselo, když opravy obou mostů spolu funkčně vůbec nesouvisí, časově se protínají pouze náhodou a vůbec spolu nesouvisí technologicky. Nicméně, pokud je u dvou objektů dána místní blízkost, funkční a technologická podobnost a shodný čas, automaticky se nejedná o související objekty. Dle názoru zadavatele oba mosty v žádném vztahu nejsou, a to ani přes zdánlivou podobnost některých aspektů. Současně to, že se v jedné obci vyskytují dva mosty, které potřebují opravit, nemá spolu z urbanistického hlediska nic společného. Dále z funkčního hlediska jde sice o celky, které plní stejnou funkci, tím ovšem jejich podobnost končí. Z technologického hlediska také není dána souvislost, když technologie opravy jednoho mostu naprosto není ve spojení s technologií opravy druhého mostu. Ohledně splnění časového aspektu zadavatel dále uváděl, že jeden z mostů měl být opravován již o dva roky dříve, ale nedošlo k tomu v důsledku neuvolnění rozpočtových prostředků. Časová souvislost je tak u obou mostů dána pouze jejich současnou realizací, která však vznikla do značné míry náhodně. Dále zadavatel poukázal na skutečnost, že na obě zakázky existují dvě samostatné projektové dokumentace a dvě různá stavební povolení, vydaná v různých letech.

17. Zadavatel dále poukázal na usnesení senátu Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 13. 9. 2007, ve kterém je obsaženo stanovisko souhlasící s argumenty zadavatele o dělení resp. nerozdělení zakázek a jejich vzájemné souvislosti či nesouvislosti.
18. Na základě uvedeného se zadavatel domnívá, že své povinnosti při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky neporušil a nedopustil se tak nedovoleného rozdělení předmětu veřejné zakázky, když spolu obě zakázky ve skutečnosti vůbec nesouvisí.

Závěr rozkladu

19. Zadavatel navrhuje změnu napadeného rozhodnutí tak, že se správní delikt nestal a pokuta se neukládá.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle ust. § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S214/2013/VZ-15328/2013/521/JHn ze dne 14. 8. 2013, rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 zákona, v důsledku čehož porušil ust. § 21 zákona a neprovedl zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel smlouvy na plnění veřejné zakázky a zadavateli za výše specifikovaný delikt byla uložena pokuta ve výši 200 000 Kč, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

23. Zadavatel ve svém rozkladu převážně popisuje skutkový stav a své postupy před zadáním veřejné zakázky, přičemž jeho námitky převážně směřují proti postupu Úřadu, a to v obecné rovině.
24. V podaném rozkladu zadavatel uváděl, že Úřad porušil zásadu předvídatelnosti stanovenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, přičemž očekával, že Úřad rozhodne ve věci stejně jako v předchozích sedmi skutkově podobných případech.
25. S tímto tvrzením zadavatele se neztotožňuji. Podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo

okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V podaném rozkladu zadavatel vyjmenoval několik veřejných zakázek, ve kterých Úřad nezhájil řízení ex offio, avšak žádným způsobem netvrdí, jakou podobnost s nyní řešeným případem tyto dříve řešené případy mají. Současně ani z uvedených názvů veřejných zakázek se nepodává, že by tyto měly být skutkově shodné anebo alespoň podobné řešenému případu. Argument zadavatele, že očekával, že Úřad rozhodne stejně jako v ostatních případech nemůže obstát, neboť správní orgán je v každém řízení povinen ve smyslu ust. § 3 správního řádu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými právě v ust. § 2 správního řádu. Úřad tak má povinnost v každém správním řízení zjistit skutkový stav věci, když pak podle tohoto skutkového stavu přijme opatření na základě aplikace příslušných právních norem.

26. Zadavatel Úřadu vytýkal porušení ust. § 50 správního řádu, neboť nepřihlédl ke skutečnostem, které mu byly známy z jeho činnosti, nepřihlédl k ochraně veřejného zájmu a nezjišťoval okolnosti svědčící ve prospěch zadavatele. V podaném rozkladu však zadavatel netvrdí, ke kterým konkrétním skutečnostem měl Úřad přihlédnout, z jakého hlediska nebo v jaké souvislosti měl posuzovat ochranu veřejnému zájmu a současně ani netvrdí k jakému veřejnému zájmu měl Úřad přihlédnout. Dále konkrétně nevymezuje skutečnosti, které by měly svědčit v jeho prospěch a ke kterým tak měl Úřad přihlédnout. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. V daném případě zadavatel odkazuje na znění ust. § 50 správního řádu, avšak netvrdí v čem konkrétně spatřuje jeho porušení. K námitce vznesené zadavatelem tak uvádím, že z hlediska posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem neshledal okolnosti svědčící o tom, že by postupem Úřadu bylo porušeno uvedené ustanovení správního řádu.
27. Dále v podaném rozkladu zadavatel tvrdil, že závěr Úřadu o tom, že se zadavatel ve správním řízení nevyjádřil, se nezakládá na pravdě a Úřad tak nepřihlédl ke všemu, co zadavatel v řízení tvrdil, jak mu ukládá ust. § 50 odst. 4 správního řádu. K tomu uvádím, že z obsahu správního spisu vyplývá, že Úřad usnesením ze dne 17. 4. 2013 č.j. ÚOHS-S214/2013/VZ-6952/2013/521/JHn určil zadavateli lhůtu do 29. 4. 2013, ve které je oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a je oprávněn v řízení vyjádřit své stanovisko a dále zadavateli určil lhůtu do 1. 5. 2013, ve které se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Jak bylo dále zjištěno, zadavatel své oprávnění nevyužil, neboť ve správním spisu není založena žádná písemnost zadavatele, kterou by reagoval na výše uvedené usnesení. Pokud tedy zadavatel argumentuje tím, že Úřad nesprávně uvedl, že se ve věci vůbec nevyjádřil, pak k tomuto uvádím, že Úřad posoudil nastalou situaci správně a v souladu se správním řádem. Ust. § 36 odst. 1 až 3 správního řádu stanovuje konkrétní oprávnění účastníka řízení ohledně možnosti navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když tato svá oprávnění může využít v rámci správního řízení. Zadavatel však na základě usnesení vydaného Úřadem tato svá oprávnění nevyužil. Úřad proto správně konstatoval, že se zadavatel v řízení nevyjádřil.

28. K námitkám vzneseným zadavatelem ohledně posouzení splnění kritérií svědčících o nedovoleném rozdělení předmětu veřejné zakázky a porušení ust. § 13 odst. 3 zákona uvádím, že se neztotožňuji s argumentací zadavatele. Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně pak v odstavcích 23 až 30 velmi podrobně rozvádí kritéria, která je třeba splnit pro to, aby bylo možné posoudit, zda se v dané věci jedná o jedinou veřejnou zakázku. Tato kritéria také vymezuje z hlediska závěrů obsažených v judikatuře Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu, kterou v napadeném rozhodnutí řádně označuje a cituje. Všechna zvolená kritéria následně v napadeném rozhodnutí označuje a naplnění každého z nich jednotlivě porovnává se zjištěným skutkovým stavem daného případu. Na základě tohoto postupu Úřad dospěl k závěru, že z hlediska místního, urbanistického, funkčního, časového i technologického, jde o jedinou veřejnou zakázku, když jednotlivě zadané veřejné zakázky most 43-072 a most 43-073 jsou ve skutečnosti jedinou veřejnou zakázkou.
29. Ve výše uvedeném postupu Úřadu jsem neshledal pochybení. Úřad řádně uvedl, z jakých podkladů při posuzování souvislosti obou zakázek vycházel, jaké z nich vyvodil závěry a z hlediska jakých kritérií tyto závěry hodnotil. Postup Úřadu tak odpovídá znění ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Nadto uvádím, že závěry Úřadu považuji za dostatečně odůvodněné a vnitřně logicky uspořádané, když s těmito se plně ztotožňuji.
30. Zadavatel v podaném rozkladu vznesl proti závěrům Úřadu ohledně splnění kritérií svědčících o tom, že se jedná o jedinou veřejnou zakázku námitky pouze v obecné rovině, když negoval závěry Úřadu, a to tak, že „z hlediska zkoumaných zakázek nejde o plnění, které by bylo obdobné či totožné a ani se nejedná o plnění, které by spolu úzce souviselo, když opravy obou mostů spolu funkčně vůbec nesouvisí, časově se protínají pouze náhodou a vůbec spolu nesouvisí technologicky.“ Z hlediska ust. § 82 odst. 2 správního řádu téměř ve všech vznesených námitkách zadavatel neuvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, neboť námitky zadavatele neobsahují žádnou argumentaci, ze které by bylo možné dovodit jiný skutkový stav, než jaký byl zjištěn Úřadem. Odkazuji tedy na výše uvedené, neboť jsem v postupu Úřadu neshledal pochybení.
31. Zadavatel vznáší konkrétnější argumenty jen z hlediska časové souvislosti s tím, že tato je pouze náhodná, neboť jeden z mostů měl být opravován již dříve a dále, že je třeba zohlednit to, že ke každé ze staveb existuje samostatná projektová dokumentace a ke každé ze staveb bylo vydáno samostatné stavební povolení. K těmto argumentům uvádím, že správní orgán v napadeném rozhodnutí zhodnotil skutkový stav z hlediska naplnění kritéria časové souvislosti, když dospěl k závěru, že tato je dána, přičemž tento závěr dostatečně odůvodnil. Podstatné pro hodnocení časové souvislosti je zejména to, kdy byly veřejné zakázky most 43-072 a most 43-073 zadány a jak následně docházelo k jejich realizaci, což Úřad v napadeném rozhodnutí zohlednil. V řízení tedy nelze hodnotit, zda mělo k realizaci veřejné zakázky dojít dříve či později, když tato okolnost závisela pouze na vnitřních procesech zadavatele, které však Úřad není oprávněn posuzovat a nemůže k nim přihlížet. Současně za relevantní argument nepovažuji tvrzení zadavatele o samostatných projektových dokumentacích a samostatných stavebních povoleních, když tyto okolnosti svědčí pouze o tom, že jde o dvě samostatné stavby, což ovšem Úřad v napadeném rozhodnutí nespороval, avšak nevypovídají o otázce časové souvislosti veřejných zakázek most 43-072 a most 43-073.

32. Zadavatel poukazoval na usnesení senátu Nejvyššího kontrolního úřadu č. 07/04/15, ze kterého vyplývá stanovisko ohledně zadávání veřejné zakázky, které potvrzuje, že se zadavatel nedopustil správního deliktu, když toto stanovisko neodpovídá tomu, co v napadeném rozhodnutí konstatoval Úřad. K tomuto argumentu zadavatele uvádím, že ve smyslu ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Výše uvedené usnesení Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 13. 9.2007 bylo Úřadu zadavatelem doručeno dne 29. 8. 2013, a to na základě výzvy Úřadu ze dne 21. 8. 2013 č. j. ÚOHS-S2014/2013/VZ-16187/2013/521/JHn. Jedná se tak o návrh na provedení důkazu, když z obsahu předloženého usnesení vyplývá, že toto bylo vydáno dne 13. 9. 2007. Nejde tedy o takový důkaz, který by zadavatel nemohl uplatnit dříve, když toto zadavatel v podaném rozkladu ani netvrdí. Nadto uvádím, že z obsahu Nejvyššího kontrolního úřadu nevyplývá, že by se toto týkalo předmětné veřejné zakázky, když na jeho základě nelze veřejnou zakázku posuzovat a toto rozhodnutí nemůže mít vliv na rozhodnutí Úřadu v dané věci, neboť tímto rozhodnutím není Úřad vázán. Nad výše uvedené uvádím, že dohled nad dodržováním zákona je dle ust. § 112 zákona svěřen Úřadu a nikoliv Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.
33. Úřad s ohledem na výše uvedené tedy v napadeném rozhodnutí správně dovodil, že postup zadavatele byl v rozporu s ust. § 13 odst. 3 zákona, neboť zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně, konkrétně pak stanovené v ust. § 12 odst. 2 zákona.
34. Podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Pro naplnění znaků správního deliktu dle výše uvedeného ustanovení tak musí být splněny základní podmínky, a to že a) zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, přičemž b) toto nedodržení postupu je způsobilé ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a současně c) zadavatel uzavře s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku. V daném případě zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, tím, že porušil ust. § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento postup byl způsobilý ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť zadavatel nezadal veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacího řízení vyjmenovaných v ust. § 21 odst. 1 zákona a následně s vybraným uchazečem uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky. Jednáním zadavatele tak byly naplněny všechny znaky správního deliktu ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona a Úřad tak rozhodl správně a v souladu se zákonem, když ve výroku I napadeného rozhodnutí vyslovil vinu zadavatele.
35. Přezkoumal jsem tedy postup Úřadu a v tomto postupu jsem nezjistil pochybení. Úřad dostatečně zjistil skutkový stav věci, aby mohl posoudit, zda v daném případě došlo ke spáchání správního deliktu. Všechny podklady, z nichž při rozhodování vycházel Úřad řádně označil a uvedl skutkový stav, který z těchto podkladů zjistil a který ho vedl k závěru, že zadavatel spáchal správní delikt v napadeném rozhodnutí uvedený. Nelze tedy přisvědčit tvrzení zadavatele, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav. Současně z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VI. Závěr

36. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
37. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 56, 145 05 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy